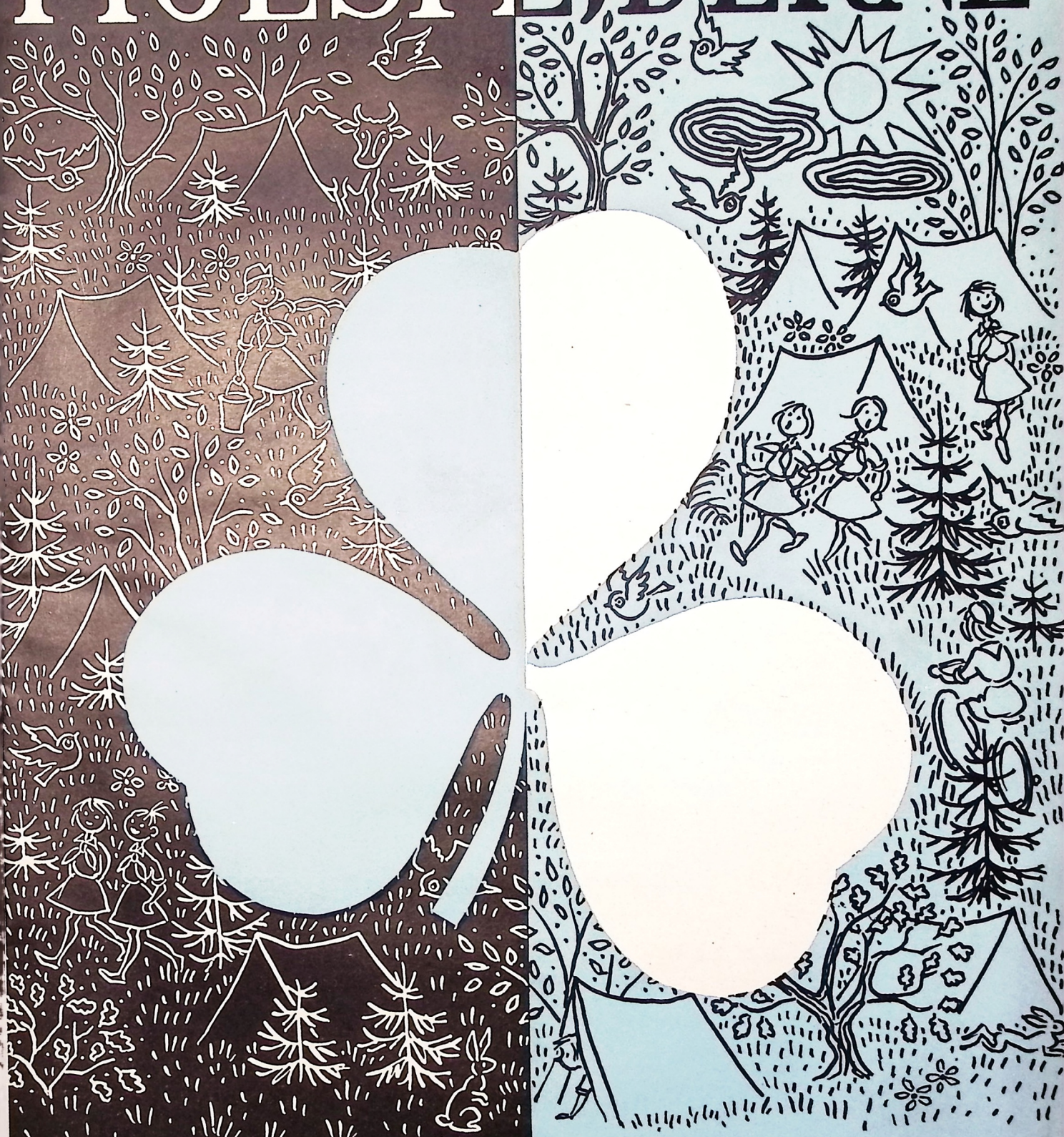

PIGESPIEDERNE

Kære spejdere!

Det er snart den 22. februar, Alverdens Pigespejders Dag. Som en hilsen sender jeg jer den af polio hårdt ramte digter, Rosa Abrahamsens digt:

HVORFOR GRÆDER MILLIONER?

Hvorfor frygter hele verden
for den næste store krig?
Hvorfor græder millioner,
mens et ligtog går forbi?
Hvorfor skælver mænd og kvinder
for en ukendt fremtids kår?
hvorfor bærer drenge våben,
når de blot er seksten år?

Hvorfor er der folk, som sulter?
— spæde børn, der lider nød?
hvorfor går alverdens ungdom
mod en altfor tidlig død?
Hvorfor er der angst i hjertet,
hvor der burde være fred?
Hvorfor vokser hadets blomster
vildt på kærlighedens sted?

Det er dig, jeg spørger om det —
også du skal give svar.
Vi kan ikke mere flygte
fra det ansvar, som vi har.
Det er ikke kun de store,
som forråder deres folk.
— Også du går mod din næste
med din vantros blanke dolk.

Derfor frygter hele verden
for den næste store krig.
Derfor græder millioner,
mens et ligtog går forbi!
Derfor er der angst i hjertet,
hvor der burde være fred.
Derfor griber mænd til våben
og ta'r vore drenge med.

Men *endnu* kan freden vindes,
hvis hver enkelt vil og tør,
endnu kan vi nå hinanden
bag den endnu åbne dør.
— Lad dog kærligheden sejre,
det er livets største bud,
— alting kan vi endnu vinde,
hvis vi bare kendte Gud.

INDHOLD:

Hvorfor græder millioner	2	Teen-age side	6-7	Tinka	11
Optrin til 22. februar	3	6 pigespejderchefer skriver	8-9	Fastelavnsrytterne. Historie	12
Hilsen fra Grønland	5	Støttelejre og patruljeførerlejre ...	10	Postboks	14
		Konkurrence for seniorspejdere ...	11	Korsstingsserien	15

OPTRIN

til

22. FEBRUAR

Af Vici

FØRSTE BILLEDE

Kongen på sin trone, omgivet af sine mænd, en kammerherre melder: „Prinsen af Thule ønsker at træde frem for kongen.“

Kongen: Lad ham komme!

(Kammerherren åbner døren.) Prinsen træder ind, bøjer sig ærbødigt for kongen og rådet.

Kongen: Hvad er dit ærinde, unge prins?

Prinsen: Jeg elsker eders datter og beder allerunderdanigst om hendes hånd.

Kongen: Du er dristig, prins, at bejle til min datters hånd. Så vidt jeg ved, er du den yngste af syv brødre, din fars kongerige er kun lille, så der bliver vist ikke meget til dig. Jeg kan ikke lade min datter gifte sig med en stodderprins.

Prinsen: Jamen, vi elsker hinanden.

Prinsessen (træder frem fra baggrunden, rækker prinsen hånden, mens hun bedende ser på sin far):

Ja, vi elsker hinanden så højt.

Kongen, noget mildere, til prinsen:

Kan du skaffe mig fem gaver, så kan vi måske tales ved.

Prinsen: Ak, herre konge, gaver, der er eder værdige, det kan jo kun være guld og sølv og ædelstene, jeg er kun en fattig prins.

Kongen: Det er ikke gavernes ydre værdi, jeg regner med, men hver ting skal betyde noget værdifuldt, — og du må hverken købe eller stjæle eller lave dem selv, men fem gode venner skal forære dig dem, og så skal du bringe dem til mig. Hvis de, der giver dig tingene, er uvenner, mister gaverne deres værdi for mig.

Prinsen: Hvor finder jeg fem gode venner, der vil give mig fem gaver? (slipper prinsessens hånd og går bedrovet bort — prinsessen græder).

ANDET BILLEDE

Prinsen kommer vandrende gennem en skov, kommer til en lysning, hvor nogle skovnisser er ved at bygge en hule, de hugger grene til, saver en stamme over, graver huller til hegn, hamrer som i.

1. skovnis: Hej, prins, hvorhen? Du ser så bedrovet ud.

2. skovnis: Kom og hvil dig lidt, du ser så træt ud.

Prinsen, går nærmere: Ja, jeg er både træt og bedrovet.

Skovnisserne, i kor: Fortæl os, hvad du er ked af.

Prinsen, sætter sig træt: Jeg elsker en ung, skøn prinsesse, men jeg kan ikke få hende, hvis jeg ikke kan bringe hendes far fem gaver, der alle betyder noget godt, og så skal jeg endda først selv have fået dem af fem, der er gode venner.

Skovnisserne sætter sig ned og tænker efter.

1. skovnis: Ja, det er jo ikke så ligetil, — men forresten, du må gerne have min økse, en økse betyder styrke, ved jeg, det er da noget godt, som du vist kan få brug for (rækker prinsen øksen).

2. skovnis: Ja, og min hammer må du også få, du kan nok huske, at der en gang var en, som hed Tor, han havde en hammer, der altid ramte, når han kastede den, og som vendte tilbage til ham igen, det gør min nu ikke, men den rammer altid, hvor den skal, — jeg tror, en hammer betyder kraft, værsgod! så har du da allerede to ting, og Nis og jeg vi er da gode venner, så de to gaver skulle da nok du'. Du kan jo altid give mig en ny hammer i stedet for.

3. skovnis: Ja, og her er min spade, hvis du graver lidt ivrigt med den, kan du nok blive rig, — i alle til-

fælde stenrig (han peger på en bunke sten, han har samlet), — se blot den masse sten, jeg allerede har gravet op på dette stykke jord, værsgod! (rækker ham spaden). Du kan vel til gengæld give mig en lille plads i dit kongerige, hvor jeg ikke behøver at slide så hårdt, for kongen giver dig vel i det mindste det halve af sit kongerige, når du bliver gift med prinsessen.

4. skovnis: Ja, det er alt sammen meget godt, men musik skal der til, når der skal bestilles noget rigtigt, her blot sådan en dejlig klang, min sav har, når jeg trækker den gennem træet (han får saven til at give en høj, hvinende lyd) — du må såmænd have min sav, så får jeg vel lov til at vælge først, når du deler gaver ud i dit kongerige.

5. skovnis: Ja, det er rigtigt, musik skal der til, men det skal helst være to instrumenter, så du må hellere få min mundharpe også, jeg er alligevel ikke så dygtig til at spille på den (trækker en mundharpe op af lommen og rækker prinsen den).

Prinsen, glad: Tak, fordi I vil give mig alle disse gode ting, — nu vil

jeg skynde mig tilbage til kongen og prinsessen, — jeg håber, kongen finder gaverne gode nok, og så vil jeg komme tilbage og fortælle jer det (putter gaverne i sin rygsæk, vinker til dem og går).

TREDJE BILLEDE

Det begynder at morkne, *prinsen* kommer frem mellem træernes stammer:

— Ah, det vil være godt at hvile lidt, det er også blevet så koldt; jeg tror, jeg vil tænde et lille bål. (Han samler lidt kvas og grene sammen, tager oxen for at hugge nogle grene af.) — Hvad er det, duer oxen ikke? — jeg må prøve saven (maser med saven) — næh, den kan heller ikke. Ja, så nytter det nok ikke at tro, at hammeren eller spaden duer til noget! Hvad så med mundharpen? (sætter den til munden, ikke en lyd kommer frem. Ærgerlig tager han alle tingene, putter dem i rygsækken og løber tilbage til skovnisserne).

Han finder dem i totterne på hinanden!

1. *skovnisse*: Næh, jeg vil vælge først, når vi kommer til prinsens kongerige; det var mig, der først fandt på at give prinsen en gave.

2. *skovnisse*: Jamen, jeg er den ældste!

3. *skovnisse*: Jamen, min mundharpe var mere værd end jeres hammer og sav og spade, det er mest rimeligt, at jeg vælger først.

1. *skovnisse*: Ah, hold mund! din smule mundharpe, det er jo ikke andet end en smule legetøj.

3. *skovnisse*: Hvad siger du! Legetøj!! Stor larm og spektakel.

Prinsen kommer, han kaster „gaverne“ hen til skovnisserne: — Ja, nu kan jeg nok forstå, hvorfor jeres gaver ikke duer!

FJERDE BILLEDE

Prinsen kommer til smutterne.

Fem blåmejser sidder omkring et bål og synger.

Prinsen nærmer sig: I sang så kønt, må jeg hvile mig lidt her ved bålet?

Mejserne: Jamen, først må du fortælle os, hvem du er, og hvorfor du kommer her.

Prinsen: Jeg er en fattig prins — jeg hørte jer synge, og derfor kunne jeg ikke lade være med at komme herhen. Det lød så smukt, det I sang, — hvad sang I om?

Mejserne: Vi sang om, hvor gode venner vi er.

Prinsen: Er I så gode venner alle fem?

Mejserne, i kor: Ja, det er vi da!

Prinsen: Så kan I måske hjælpe mig. Jeg må ikke få den prinsesse, jeg holder af, hvis jeg ikke kan bringe hendes far fem gode gaver.

Mejserne: Ja, er du fattig, så må det ikke være nemt at skaffe gaver til en konge, — stakkels prins!

Prinsen: Gaverne kunne måske nok skaffes, men de duer ikke, hvis jeg ikke har fået dem af fem, der er gode venner; det var derfor, jeg tænkte, I måske kunne hjælpe mig.

Mejserne (eftertæksomt): Jah, det kan vi måske nok!

1. *mejse*: Måske kan du bruge min ring (tager en ring af sin finger), det er en venskabsring; ser du den røde sten, den betyder, at venskab skal være ærligt; pas godt på den!

2. *mejse* (loser et bånd, hun har om halsen, og hvori der hænger et lille ravhjerte): Hjertet betyder, at der er en, man holder meget af (holder ravhjertet op mod lyset fra bålet), og det lille insekt inde i hjertet betyder, at man aldrig vil glemme den, man holder af. Vil du have mit ravhjerte?

Prinsen: Det var en dejlig gave!

3. *mejse*: Jeg vil give dig denne blåklokke, dens blå farve betyder tro, skab, den lille blåklokke ved ikke noget bedre end at ringe til bryllup.

4. *mejse*: Nu begynder du vist at håbe på, at du alligevel kan få din prinsesse; man siger jo, at håbet er lysegrønt, derfor vil jeg give dig denne grønne silkesnor, jeg har brugt den til bogmærke i min sangbog, men du må gerne have den.

5. *mejse*: Ja, jeg vil ønske for dig, at det må gå dig godt, og at du må få din prinsesse, derfor vil jeg give dig denne firklover, den betyder, at lykken altid må bo hos dig og prinsessen.

Prinsen: Tak! Tak! det er dejlige gaver, men hvem skal jeg hilse fra? og hvem skal jeg sige har givet mig gaverne?

1. *mejse*: Jeg hedder Danmark (folder et lille dannebrogssflag ud).

2. *mejse*: Jeg hedder Norge (løfter et lille, norsk flag i vejret).

3. *mejse*: Jeg hedder Sverige, det svenske flag).

4. *mejse*: Jeg hedder Island (det islandske flag).

5. *mejse*: Jeg hedder Finland (det finske flag).

Prinsen: Tak! Tak! Så hilser jeg fra fem gode venner (vinker og går).

FEMTE BILLEDE

Kongen sidder på sin trone, omgivet af sit råd, prinsessen sidder på

en lav tronstol; *kammerherren* melder, at prinsen af Thule er kommet tilbage. Prinsen træder ind, nærmer sig tronen, bøjer sig dybt.

Kongen: Du drister dig til at komme igen?

Prinsen: Ja, høje konge, jeg bringer dig her fem gaver, skænket mig af fem gode venner. I vil kunne se, at gaverne er gode nok. Her er en ring, både ringen og den røde sten stråler og lyser som det bedste venskab (lægger ringen ved tronens fod), og her er et ravhjerte, så klart og skært gemmer det det lille insekt som en kostelig skat (lægger også ravhjertet), og den lille blåklokke her er ikke visnet, den vil så gerne ringe til bryllup (kaster et blik hen til den rødmeende prinsesse), og den grønne silkesnor her er ikke bristet, men håber på at få lov til at binde prinsessens og mit liv sammen (prinsessen bøjer hovedet), og i I ser, herre konge, denne firklover, alle dens blade er friske som prinsessens og min kærlighed.

Kongen: Jeg modtager dine gaver, prins af Thule (vendt mod prinsessen), mit barn, mit barn, ræk prinsen af Thule din hånd, du skal være hans brud (prinsessen har rejst sig, hun rækker prinsen hånden, han kysser hende på panden).

SJETTE BILLEDE

De fem mejser sidder omkring bålet og synger. De har afsluttet sangen.

1. *mejse*: Har nogen af jer hørt om, hvordan det gik prinsen, der gerne ville have sin prinsesse?

2. *mejse*: Næh, jeg ved det ikke.

3. *mejse*: Jeg heller ikke.

4. *mejse*: Joh, jeg ved det, der er stor travlhed på slottet, for nu skal brylluppet stå. Kongen syntes, at vore gaver til prinsen var gode nok, det var nok bare, fordi vi var gode venner.

De andre: Ja, det vil vi altid være. *Alle smutter*: Ja, det vil vi!

De har alle rejst sig og siger i kor, mens hver løfter sit flag (hele mejseflokken myldrer frem på scenen, danner baggrund og er med i talekoret):

Island, Finland, alle fem, bor jo i det samme hjem — søster, ræk mig din hånd, så knytter vi vort venskabsbånd! fra øst til vest, fra syd til nord, om vort hjem det skønne nord.

Der lyder musik i det fjerne, tæppet går.

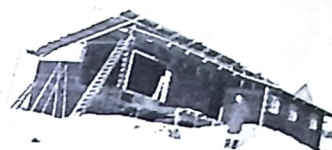

På bytur

Der bages til en tropsfest

Den 22. februar fejres på Grønland som over hele jorden

Spejderhytte under opførelse

I efteråret havde jeg den glæde at besøge vore blå, gule og grønne spejderkammerater i Godthåb, Holsteinsborg, Egedesminde, Christianshåb og Jakobshavn, og alle steder bad de mig tage hilsen med til spejderne hernede.

Spejderne i Grønland prøver på alle måder at leve spejderliv, som vi gør det. Det er ikke altid lige let. Skal de f. eks. på week-end eller lejr må de enten gå eller sejle, hvis der ellers er nogen, der kan låne eller leje dem en båd. Selv om en ganske enkelt af spejderne ejer en cykel, eller en flink lastbilchauffør ville køre for dem, kan det ikke lade sig gøre at komme uden for byen, „på hjul“, da der ikke findes nogen form for vej eller sti at køre på. — Om vinteren kan de — i det nordlige Grønland — bruge hundeslæde. Det må nu have været et festligt syn, som en tropsfører har beskrevet, at se 14 piger fra et udsted komme på hundeslæder til spejderstævne i påsken — vist nok det

første af den art afholdt i Grønland. Pigerne ankom med standere blafrende i vinden i forrygende snestorm efter flere timers slædekørsel.

Det er kun en enkelt trop, der har en hytte, og telte kniber det også med at få (bondemandens loft eksisterer ikke i Grønland!) men så „nøjes“ man med byture og ture i fjeldet. Til gengæld oplever de grønlandske spejdere ofte det rigtig primitive spejderliv, når de tager på ture, hvor de fanger laks med de bare næver, plukker blåbær og sortebær på fjeldet, så på den måde klares madspørgsmålet let.

Spejdermoderne indendørs ligner meget vore, og de fleste steder møder pigerne trofast op, meget ofte 100 pct.

Nu glæder jeg mig til at få breve deroppe fra til foråret, så vi i spejderbladene kan høre mere nyt fra vore nordlige tropper.

Inger Ringsbjerg

Specielt for

de 11-16 årige

Nu skal jeg fortælle jer noget
UHYGGELIGT!

Nej, nej — det er ikke nogen spøgelseshistorie. Det er i al enkelthed historien om to piger i en sporvogn. To piger i uniform. Det gør næsten historien værre. Pigerne var ca. 13 år gamle, og den ene hed Laila, den anden hed Else. Det fremgik af deres samtale. Jeg hørte mange andre navne blive nævnt, men de var desværre alle behæftet med grimme tillægsord som: Dum, vigtig, tosset, grim, snobbet, åndssvag. Det er rigtigt nok to pæne piger, tænkte jeg, da de kom ind i sporvognen. Men da de havde sat sig ned og var begyndt at tale, var det ligesom pænheten gik af dem. „Grethe er vel nok dum“, sagde Else, „jeg kan altså ikke fordrage hende.“ „Jeg så hende forleden dag i byen“, sagde Laila. „Gud, hvor så hun vigtig ud.“

Og sådan blev de ved meget længe, indtil bussen nåede endestationen, og vi alle skulle ud.

Jeg var blevet helt deprimeret af at høre dem, og jeg tænkte, at jeg ville skrive om denne episode for at fortælle jer, hvor frygteligt det lyder i andre folks øren, når I giver jer til at bagtale jeres veninder.

Man læser så meget i bladene om, hvordan man skal pleje sit ydre med dit og dat; og det kan være meget godt, når blot man ikke glemmer at give sit indre en omgang med. Hvad nytter det at være en fryd for øjet, når man ikke samtidig er det for øret. Det skader utroligt det ellers nydelige indtryk, man måske har af en pige, at høre den ene skruddude efter den anden fare hende ud ad munden. Hun er vel nok en kedelig en, tænker man, ikke dog en negativ indstilling at have til sine medmennesker.

Hvis du — ja, du der læser dette nu — føler dig truffet og mener, at du har en tilbøjelighed til at sige grimme ting om andre, og hvis du ellers er villig til at ændre dette, så følg et godt råd: Begynd indefra. Tænk lidt på de mennesker, du engang har givet det glatte lag. Er Karen virkelig så åndssvag? Er hun ikke meget god at spille bold med? Og er hun ikke altid gavmild, når hun har været hos bageren? — Hvad er da egentlig grunden til, at du kalder hende åndssvag. I virkeligheden mener du det jo heller ikke så slemt, det du siger. Det gjorde Else og Laila sikkert heller ikke. Men det kan man ikke høre på jer. Det er nogle farlige ord I bruger. Det lyder nærmest som om

I er opfyldt af had til hele menneskeslægten, hvad I forhåbentlig ikke er.

Skulle det alligevel ske, efter at du i tankerne har øvet dig i at finde gode sider frem hos folk, at du kommer til at sige noget om nogen, som du fortryder, så skynd dig at tilføje et eller andet positivt: „Men hun er så dygtig til tysk“, „hun har det yndigste hår“, eller noget i den retning.

På den måde vil du for det første gøre dig selv en stor tjeneste, og — det lyder måske højtideligt, men sandt er det — for det andet give dit lille bidrag til at skabe fred og fordragelighed på jorden.

Fra min boghylde...

De havde aftalt at mødes i udkanten af byen, ikke hendes udkant, men den modsatte. Hun gik hurtigt, for det var svært at gå langsomt, når man helst ville flyve. Solen skinnede, og hun angrede, at hun havde taget skibukser og støvler på. Men hun havde sagt, at de skulle gå i terrænet. Der var tomt i gaderne endnu, og hun syntes, at hendes skridt fik ekko fra murene og udbasunerede, hvad hun havde for. Endog spurvene i tagrenderne skreg: „Si, si, si!“ Men ingen så eller vidste noget, ikke en eneste.

Han kom imod hende med lange skridt. Han så glad ud.

„Hej“, sagde han. „Jeg spekulerede på, om du kunne komme op.“ Han vidste ikke, at hun var vågnet klokken fem af lutter forventning.

„Du tror bestemt, jeg er en rigtig dovenkrop“, svarede hun. Og egentlig har du ret, tilføjede hun sagte for sig selv, men de bekymringer vil jeg ikke forstyrre dagen med.

De gik i hurtig takt. Deres legemer bevægede sig i samme jævne rytme. I tavsheden, som nu og da opstod mellem dem, flød lyden af deres skridt

sammen i en enhed, som forekom betydningsfuld og fortryllende.

„Nu er det bedst, jeg går foran og viser vejen“, sagde han, da de bøjede af fra vejen og ind på en næppe synlig gangsti. Til sidst gik de et hundrede meter i vanskeligt terræn og krøb næsten frem under store graner. Så var de fremme...“

Dette uddrag er taget fra den svenske forfatterinde Stina Linde „Når knopper brister“.

Både i Sverige og i Norge skrives en bestemt genre af ungdomsbøger, som vist ikke har deres magen herhjemme. Forfatterinderne til denne bogkategori skildrer 16-18 årige piger med megen psykologisk sans, fornemmelse for miljøer og omgangstonen mellem unge. Og sidst men ikke mindst er disse bøger, jeg tænker på, skrevet med virkelig talent (hvad man desværre ikke kan sige om alle danske børne- og ungdomsbøger).

Jeg kan foruden ovennævnte forfatterinde, der har skrevet en anden udmærket bog, „Ingrid“, som handler om en pige på 13 år, omtale „Glæd dig ved livet“, „På den gale side“ o. a. af Evi Bogenz og „Pigen i regnen“ af Anna Lisa Lundkvist.

Handlingen i „Når knopper brister“ er henlagt til en lille svensk provinsby. Hovedpersonen er den 17 årige Agnes, som er vokset op i et velstående, konservativt hjem. Hun er en følsom, kunstnerisk begavet pige, men noget indesluttet. Hun forelsker sig imidlertid i Lars, en velbevæget dreng, der kommer fra en arbejderfamilie. Dette forhold bringer hende i konflikt med moderen, der i forvejen har svært ved at forstå sin datter og hendes ønske om at blive kunstnerinde.

„Når knopper brister“ vil I kunne låne på jeres bibliotek. Tag den med hjem næste gang I er henne for at bytte bøger!

Hvad
skal
du
være...?

„Hvad skal du være, når du er færdig med skolen,“ er der en eller anden rar, gammel tante, der spørger Lone.

„Skuespillerinde og præst,“ svarer Lone.

„Jamen, du kan da ikke være begge dele på en gang,“ siger den rare gamle tante noget forbavset.

„Hvorfor ikke?“ Lone ser roligt på hende og lidt spørgende.

Tanten, som aldrig har overvejet grundene til, at man ikke kan være skuespillerinde og præst samtidig, svarer: „Det kan man nu engang ikke.“

„Jeg skal være præst om dagen og skuespillerinde om aftenen,“ siger Lone for dog at give lidt nærmere oplysninger.

„Kæreste barn, hvornår ville du så øve dig på dine roller?“ Nu er tanten pludselig kommet i tanke om, hvad det er, der gør det umuligt at være både skuespillerinde og præst: „Du vil overhovedet ikke have tid til både det ene og det andet. Om dagen skal du jo være sjælesorger, om søndagen skal du ovenikøbet prædike, og din prædiken skal være velforberedt. Hvornår vil du skrive den? Jeg skal love dig for, at blot det at være præst er meget anstrengende, og skuespillerinde...“

„Jeg får vel nok tid til begge dele.“ Lone virker ikke særlig imponeret af tantens argumenter.

„Lad nu være med at spille dum. Naturligvis får du da ikke tid til begge dele. Intet menneske på denne jord ville kunne overkomme to så forskellige og mærkelige arbejder.“ Ordet „mærkelig“ har givet tanten endnu et våben i hånden. „Og ærlig talt synes jeg, at da disse professioner hver for sig kan være særegne nok — det er dog ikke videre almindeligt, at se kvinder som præster — så finder jeg sammenblandingen højst mærkelig, højst original, må jeg sige.“

Men hvad hjælper det at have våben i hænde, når fæstningen er uindtagelig. Og Lone er ganske uindtagelig for argumenter.

„Jeg vil være skuespillerinde og præst,“ siger hun. Den rare, gamle tante opgiver Lone med et lille suk. „Guderne skal vide, hvad du tænker på.“

Og der er der heller ikke andre end dem, der kan vide.

6 nordiske pigespejderchefer sender hilsen til 150.000 pigespejdere i Skandinavien!

Kære pigespejdere i de nordiske lande!

Jeg er glad for at få lejlighed til at sende jer en hilsen netop til den 22. februar, fordi denne dag så stærkt understreger det fællesskab, der findes mellem pigespejdere i alverdens lande.

Jeg vil ønske for jer, at I, der er så heldige at være spejdere i en tid, hvor det er nemt at komme i forbindelse med spejderkammerater i andre lande, rigtig må forstå at bruge alle de chancer, I har, til at lære hinanden at kende.

Ofte tænker jeg på, hvor meget mon vi, der er pigespejdere i de nordiske lande, kender til hinanden? Mange af os har så travlt med at finde pennevenner og kontakte spejdere i fjerne lande, — hvorfor går vi ikke til vore nærmeste naboer og lærer dem at kende meget bedre, end vi nu gør?

Jeg ønsker jer alle en god lejrsummer 1959 sammen med gode kammerater hjemme eller ude — og jeg håber, at mange af jer vil finde kammerater blandt danske pigespejdere og måske komme og besøge dem i 1960, hvor de danske „blå“ fylder 50 år og fejrer begivenheden med 7 store lejre. I er hjerteligt velkomne.

Mange hilsener — og på gensyn i 1960.

Hanna Lund,
Spejderchef,
Det Danske Pigespejderkorps

Og så har Tenkedagen *virkeliggjort spejderideen*, idet den setter hjælpsomheden ut i livet gjennom *Tenkedagsfondet*. Det er de gode tankene som omsettes i handling, og speiderpiker i alle land får med sine pence, cent, centimes, örer, o. s. v. være med på og bringe spejderarbeidet til barn i nye land, barn under vanskelige forhold. La oss glede oss på Tenkedagen og ta del i den med hele vårt hjerte!

Maria Graf
Norges K. F. U. K.-Speidere

Der er næsten ikke noget så besværligt som at tænke. Det er virkelig hårdt arbejde for de fleste af os, men til gengæld er det umådelig spændende, hvis man først har gjort sig ulejlighed med at få begyndt, man kan næsten ikke holde op igen.

Nu er det snart tænkedag, og vi tænker på vore kammerater i andre korps og i andre lande. Det er ikke vanskeligt, men festligt. Vi kender næsten alle en eller anden spejder i

et andet land fra besøg eller brevskrivning, og undertiden kan det være vanskeligt at forstå, at de er som de er, når de er anderledes end vi. Sommetider tænker vi bare: Nåh, de er altså anderledes, det kan ikke være andet. Men skal vi nu til at arbejde, bliver det sværere, for hvorfor er de anderledes? Det kan være deres lands natur, der gør det. Det kan være deres skolegang, der gør dem anderledes. Men de kan være ligegode spejdere alligevel — selv om de ser anderledes på tingene end vi gør. Ja, hende i patruljen, vi ser lidt skævt til, kan jo faktisk også være lige god spejder, selvom hun ikke er som vi, ikke? Hun har bare haft andre forudsætninger end du og jeg har haft. Måske er hun mere alene, end du og jeg, måske forstår hendes forældre ikke, at hun vil være spejder, måske synes

Hvis en føler det internationale spejderarbeidet litt „på pulsen“, vil en merke for et forunderlig liv det er over Tenkedagen. Det er som det bobler opp av ord og tanker, av hilsener, av vennskapsbånd som blir levende. Det foregår noe i alle land, og det er forbindelse mellom dem alle sammen.

Tenkedagen *samler* speiderpiker av alle raser, språk og nasjoner.

Tenkedagen åpner det enkelte menneskesinnet ut mot andre folk i andre land.

hun selv, at hun er for tyk eller tynd eller for lille eller for stor. Ja, måske synes hun, at vi er dem der er anderledes. Hvor er det vanskeligt, at tænke andres forudsætninger med, men hvor man forstår meget, hvis man gör sig ulejligheden at finde ud af, hvorfor nogle ikke er lige ud ad landevejen. Du skulle prøve i det nye spejderår. Det er morsomt og spændende.

Ruth Christiansen
KFUK spejderne i Danmark

Kära scoutkamrater i alla nordiska länder:

Vi som tillhört Flickscouternas Världsförbund alltsedan „urminnes tid“, vi förstår knappast att uppskatta det tillräckligt. Så brukar det vanligen vara med allt som man anser vara ens självklara rättighet.

Egentligen borde ni alla ha varit med när jag i egenskap av ömfotingslänternas sakkörare gjorde en officiell inspektionsresa till Spanien för ett år sedan. Då skulle ni liksom jag den gången sett framför er hundratals förhoppningsfulla ansikten, vilka på samma gång var spända av förväntan på att få komma med i den internationella flickscoutkedjan.

Förbindelser med nya scoutländer öppnas ideligen. Och vem av er önskar inte hjälpa dem som nu arbetar på att upptagas som medlemmar i vårt världsförbund?

Ännu står många utanför. Ni glömmar dem väl inte, när *tänkedagen* ger er en chans att hjälpa dem med några tioöringar.

En hälsning till er allesammen!

Helvi Sipilä
Finlands Flickscoutunion

En dag i året tenker vi alle samtidig på at vi er spejdere. Det er 22. februar — speiderpikenes dag. Hva skal vi gjøre den dagen? Først skal vi vel passe på våre vanlige plikter. Så må vi ha tid å være med på noe som spesielt minner oss om, at vi er spejdere. Kunne vi se alle speiderpiker den dagen, ville vi føle at speidersaken virkelig er en verdenssak.

Speiderpiker er sammen og vil vise sin takknemlighet. I store og små lag sitter de over hele verden — ja, selv om noen er alene, husker de nok dagen og tenker på andre spejdere. Er det noen dag vi skal føle oss som verdensspejdere, må det være denne dagen. Vi er med i et verdensforbund og er sterkt knyttet til en stor speiderfamilie.

I en familie skal alle forsøke å hjelpe hverandre, og det skal også vi innen speiderfamilien. Hver enkelt kan gi sitt bidrag til Tenkedagsfondet og derved være med å bringe speidertanken videre utover. Der er virkelig stort å få være med på dette, og det monner fordi det er så mange som er med og gir. Det er trygt og godt å ha speiderløftet og speiderloven, og vi vet at det kan hjelpe oss i livet. Skal vi så flette inn i vår bønn til Gud: Gid din hånd vil lede og velsigne alle speidere.

Når dere er sammen 22. februar og tenker på speidere dere kjenner i andre land, vil dere da være med og si sammen:

Speiderringen vår er stor
rekker rundt den hele jord.
Speidervenner gi en hånd
knytt et varig vennskapsbånd.
Må Guds hånd som styrer, leder
være med oss alle steder.

Signe Christie
landssjef
Norsk Speiderpikeforbund

THINKING DAY — Alla Flickscouters dag — en dag full av goda, varma tankar som under dagens lopp hinner många varv runt jorden till kända och okända scoutkamrater.

Det är gott att vi tänker litet extra den dagen. Men tänk, om det kunde bli något mer och inte bara stanna vid tänkandet. Den dagen tar vi extra hårt i hand för att riktigt *känna* scoutkedjan; den dagen dröjer blicken kvar i ljuslågan vid avslutningsceromonien.

Låt det fasta handslaget få följas av något mer. Låt det förvandlas i *omtanke* om någon människa, kanske en scoutkamrat, kanske någon annan som står dig nära. Scouting är fyllt av verksamhetslust. Alla flickscouters dag inte minst.

Märta Norrman
Sveriges Flickors
Scoutförbund

Så er det tid at tænke på

SOMMER OG LEJR

Sommerlejr! – Støttelejr!

Hør, hvad er nu det. – Skrive om sommerlejr netop nu, hvor vinteren rigtig har fat med frost og sne.

Hvem tænker dog på lejrbaal og teltliv i en tid, hvor vi boltrer os med ski, kælke eller skøjter?

Ja, det gør bl. a. jeres tropsfører. Nu er tiden inde, hvor sommerlejren 1959 skal planlægges. Og det er da sikkert noget, I er interesseret i.

Hvornår skal troppen i lejr og hvorhen?

Sådan tænker I, hvis I har været i lejr før, og hvis I har en lejr vant tropsfører.

Men spørgsmålet er straks vanskeligere, hvis I er i en nyoprettet trop, eller hvis I har fået ny tropsfører, for *ingen* trop i Det Danske Pigespejderkorps må ligge i egen teltlejr uden at være ledet af en lejr vant fører.

For at hjælpe alle troppe til at komme i lejr arrangeres der i sommer forskellige steder i landet *støttelejre*. Og det vil sige, at her kan troppen med den nye fører blive hjulpet og støttet af den lejr vante fører, som leder støttelejren, og alligevel leve sit eget lejr liv, tage på udflugt i omegnen, bade, hvor der er mulighed for det, eller hygge sig om lejrbaalet.

Tal med jeres fører, om det er den mulighed, I skal benytte jer af for at komme i sommerlejr i 1959.

Virklund bælteplader

Spejdere, der har været i lejr på Fællesrådets lejrgrund „Paradislejren“ og ønsker at købe bælteplader, kan uden for lejr sæsonen købe disse ved at skrive til Emma Nødergaard, Chr. d. 8. Vej 23, Silkeborg. Vi beder tropsførerne indsende bestillinger fra troppen samlet.

Patruljeførere – se her!

I år har mange patruljeførere en chance for at komme i patruljeførerlejr. 6 distrikter har hver fundet en dejlig lejrplads, hvor de vil samle patruljeførere fra hele landet til 8 glade dage.

I har sikkert hørt, at vi skal i jubilæumslejr i 1960, i år skal vi dygtiggøre os meget i alle mulige lejr færdigheder. Begynd allerede nu at træne jeres patruljer, og tag så i patruljeførerlejr til sommer, så I selv kan blive endnu dygtigere.

I patruljeførerlejren vil I lære, hvordan man indretter sig praktisk på en lejrplads med gode, solide lejr arbejder, og I vil få lejlighed til at træne til duelighedstegnet „Lejrteknik“. I vil komme på spændende ture, få ideer til patruljemøder og -ture, lære nye sange, nye lege og meget andet.

Een af betingelserne for at kunne deltage, er at man skal være II kl. spejder, så er du endnu ikke nået så langt, er der noget at tage fat på.

Lejrkontingent er kr. 40,00.

BETINGELSER FOR DELTAGELSE:

- være patruljefører eller patruljeassistent,
- være II kl. spejder,
- må ikke have deltaget i en af korpsets PF-lejre for.

TIDSPUNKTER OG STEDER:

12. juli – 19. juli

- 1) „Skjoldemose“ pr. Stenstrup, Fyn (ledes af Fyns distrikt).
- 2) „Rygaard“, Bramsnæsvig (ledes af Øernes distrikt).
- 3) Omkring Jyderup (ledes af Københavns 3. distrikt).

19. juli – 26. juli

- 4) „Vatelunden“, Nærum (ledes af Københavns 2. distrikt).
 - 5) „Søholt“, pr. Tirstrup (ledes af Midtjyllands distrikt).
 - 6) „Elvighøj“, pr. Nr. Bjert (ledes af Sydjyllands distrikt).
- Nordjyllands distrikt afholder en PF lejr den 27. juni–4. juli og inviterer 2 patruljeførere fra hver af de øvrige distrikter.

I næste nummer af „Pigespejderne“ vil I kunne læse mere om de forskellige lejre.

Seniorspejderkonkurrence

I dette nummer begynder en konkurrence, som vi håber alle landets seniorgrupper vil deltage i.

Der vil i alt komme 3 opgaver, som hver præmieres med en bog, hvis emne har tilknytning til opgaven. En gruppe kan altså nøjes med at besvare en af opgaverne, men de seniorgrupper, der besvarer alle 3 opgaver, har desuden chance for at vinde en flot præmie!

Besvarelser sendes til seniorudvalget, adr.: Vivan Søborg, Falkonerallé 18, København F. — 1. opgave inden 15. marts 1959.

De seniorgrupper, der besvarer denne første opgave, medvirker samtidig til at støtte vore grønlandske spejderkammerater. De grønlandske førere savner i meget høj grad instruktionsmateriale til deres arbejde i troppe og flokke.

Opgave nr. 1:

Fremstil 3 instruktionstavler til brug ved træningen til klasseprøverne eller til blåmejsernes stjerneprøver i følgende format: ca. 22×32 cm.

Tegneren Thora Trilles tegneserie:

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

Den store gårdsplads lå ode hen i morgendæmringen. Over de toppede brosten feg sneen og samlede sig i dynger op ad staldbygningen, hvor man hørte dyrene bevæge sig i deres båse.

Et svagt lysskær skinnede fra det lille kammer, der lå i den ene ende af hestestalden. Det var ka'lekamret, og lyset stammede fra en tælleprås, der var gjort fast på rummets eneste stol.

På den ene af de to tarvelige senge lå den 14-årige Christian, og af nogle hikkende og snoftende lyde kunne man høre, at han græd.

Det var fastelavnsmandags morgen, og husbonden Jørn Eriksen havde som sædvanlig været først på benene på gården. Han varskoede folkene, når de skulle op kl. 5, og talte ikke smøleri. Christian, der kun havde været i sin plads fra Mikkelssdag, holdt forfærdelig meget af sin seng om morgenen, så hård den end var. Det var den værste pine for ham at løsrive sig fra den lune dyne, og gårdskarlen Oluf skældte og smældte hver morgen for at få drengen vågen. Denne morgen havde husbond tilfældigvis hørt det, da han stod i hestestalden, og galden var faret i ham. Han havde hevet drengen ud af sengen på det kolde stengulv, der kun nødtørftigt var dækket af et stråtæppe, og havde hølvet ham igennem. Derefter havde han forbudt ham at overvære fastelavnsridderens ankomst til gården kl. 10.

Da drengen var færdig med sit morgenarbejde, blev han sendt ind i kammeret uden mad, i stedet for som sædvanlig at sidde ved det lange bord i det varme køkken og spise sin morgenmad.

Christian var lille og spinkel af sin

alder, måske trængte hans krop til mere hvile end andre, for arbejdet var hårdt.

Da han første gang havde fremstillet sig for husbond, havde denne ladet sit blik glide hen over hans lille forsagte person og mumlet noget om

Af Ragnhild Wass, Rudkobing

„grønsolling“. Da han lå her i kulden, følte han, at han hadede husbond. Han var en ond mand! Altid var han på nakken af ham, altid søgte han at finde fejl, han kunne brokke sig over. Endnu havde han aldrig fået et godt ord af ham, og nu forbød han ham at se på, når de red fastelavn ind i gården.

Gråden tog igen fat i ham, han var jo kun et barn. Han havde set hen til denne oplevelse med stor spænding. Den egn han var fra, fejrede ikke fastelavn på denne måde, og Oluf havde fortalt om det storslåede syn, det var, når karlene kom dundrende på deres heste ind gennem porten i deres fastelavnsstads og fyldte næsten hele gården.

Christian rejste sig og gik hen til vinduet. Det begyndte at lysne. Han kunne tydelig høre dem ramle og skramle med potter og pander ovre i køkkenet. De havde det nok for varmt, døren stod vidt åben, og varm em strømmede ud. Han vidste, de bage æbleskiver i massevis til rytterne, og desuden skulle der serveres varm punch for dem.

Han mærkede et snefnug mod sit ansigt. Vinduet kunne ikke lukkes helt, så det var bundet fast, og gennem sprækken suste det ind.

Han ville gå ind til hestene, de var hans gode venner, og der var varmere end i kamret. Med armene om halsen på „Sorte“, hans specielle yndling, en udslidt, gammel hoppe, funderede han videre.

Madmor havde altid været god ved ham, hun var en rar kone, ferm til sit arbejde og forlangte det samme af andre. Hun havde spurgt til hans hjem (ved tanken om forældrene pibede tårerne igen frem), hvor mange søskende han havde, åh, det gjorde så godt her i det fremmede, at nogen interesserede sig for ham. Det var jo hans første plads. Men hun havde så lidt tid, og husbond talte ikke sådant „kæleri“, som han kaldte det.

Så var der Thora, deres eneste datter, den dumme tos. Fra den første dag havde det 13-årige pigebarn drillet ham og leet af ham. Hun var så forkælet af faderen, at hun aldrig ville have fået lov til at malke eller røre i en gryde, hvis hun ikke havde haft så fornuftig en mor.

Madmor frygtede ikke sin mand, af hende fik han råt for usodet, når det tiltrængtes. Pludselig var Christian ved at le. Han kom til at tænke på en gang, husbond havde gjort sig utilbens. Nåda! Det endte med, at han med dukket hoved måtte forlade køkkenet.

Nu kunne han høre nogen røre ved klinken på døren ind til stalden. I halvmørket kunne han til at begynde med ikke se, hvem det var, men han opdagede snart, at det var Thora.

Hun var en stor, pæn pige af sin alder. Det nystrognede forklæde lyste i halvmørket. Hun gik hen og stillede sig foran Christian, bange havde hun aldrig været. „Nå, din sovetryne,“ sagde hun drillende, „er du stået op?“ Husbond havde altså serveret

historien ved morgenmaden, og de havde leet af ham allesammen. Han bevarede en tvær tavshed.

„Der måtte nok en stok til at pille dig ud af fjerene,“ hånede hun videre. „Mors lille gris er vel vant til at sove længe om morgenen.“ Hendes kønne, lille ansigt forvrængedes til det ukenkelige, da hun sagde det.

Christian, der ellers ikke hørte til de modigste, følte en dump vrede stige op i sig, og da hun igen åbnede munden, gik han over til handling; med sin ene skulder gav han hende af alle kræfter et puf, så hun, der var ganske uforberedt på angreb, trimlede om i halmen, hvor der ikke var alt for rent. Der sad hun med åben mund og stirrede op på Christian alt for forbavset til at sige noget. „Sorte“ vendte hovedet mod dem og vrinskede.

Thora blev ikke siddende længe på staldgulvet. Hun rejste sig og børstede med alle tegn på afsky snavset af sig, så godt hun kunne, så gik hun med knejsende nakke ud. Uden et ord.

Da døren smækkede efter hende, gik modet af Christian. Han var bange. For hvad kunne den pokkers tos ikke finde på at lave ud af den historie? Han skuttet sig, der var ikke andet at gøre end at vente. Straffen ville nok indfinde sig i husbondes skikkelse, for Thora ville selv-

følgelig sladre, og faderen tålte ikke, at nogen rørte hans kæledægge.

Ventetiden var lang, og han prøvede på at fordrive den ved at følge forberedelserne derude, så godt det lod sig gøre gennem de snavsede ruder.

Det var nu helt lyst. Han så, hvordan de pyntede med gran over døren og foran den, sneen havde efterhånden dækket brostenene.

Lidt ville han da kunne se herfra; han forsøgte at gnide de små ruder rene med spyt og trøjærmet, men der sad lige så meget skidt udvendig.

Han gav sig til at trave frem og tilbage, for kulden bed i tærne, skønt han havde tykke sokker i træskoene. Tiden for rytternes ankomst nærmede sig, kunne han høre; der var stor travlhed ude i gården, høje og glade stemmer trængte ind til ham. Hvor ville han gerne have været med derude, le sammen med de andre og se, når fastelavnsoptøget kom.

Han fo'r sammen. Nu var der igen nogen ved døren, det var meget, at husbond havde tid til det nu.

Døren gik langsomt op, og ind trådte Thora. Hun havde fået et andet skørt og forklæde på, den lille hue med guldnakken sad fast til hovedet. Christian stod som fastnaglet til gulvet. Hvad nu?

Thora kom ikke nærmere. Hun stod så underligt forlegen og pillede ved de fint broderede huebånd. Endelig løftede hun hovedet og så på ham.

„Jeg skulle sige fra mor, at du skulle gøre dig i stand og komme ud, rytterne kan være her hvert øjeblik.“ Intet andet. Så smuttede hun ud lige så stille, som hun var kommet.

Christian fo'r ind i kamret og nettede sig, så godt han kunne. Træskoene fik en omgang med en halmvisk, og håret blev ordnet. Nu strålede øjnene igen. Gud velsigne madmor, for hende var det vel, der havde sat det igennem. Han angrede de grimme ting, han havde sagt om Thora.

Da han lukkede staldøren bag sig, blev han betaget stående.

Der kom hele rytterskaren i fineste puds ind gennem porten. Christian talte efter, men opgav snart, der var så meget at se på. Hestene var pyntede med smukt seletoj, mankerne var iflettet papirblomster, og de blanke kroppe skinnede. Men rytterne da! Hillemand! — Lange, blankpolerede støvler og pludderbukser. Veste med skinnende knapper og snehvide skjorter. Mærkeligt nok så ingen af dem ud til at fryse i den tynde beklæd-

ning, skønt det frøs flere grader. På hovedet havde de høje, sorte hatte med blomsterkrans om. I spidsen red fanebæreren, og dér kom musikken blæsende af alle kræfter på deres horn.

Æbleskiverne og den varme punch syntes at komme godt tilpas.

Christian sneg sig mellem de dansende heste og syngende ryttere over til stuehuset for at gøre sig nyttig. Sammen med Thora bød han punch rundt.

Rytterne råbte hurrah for punchen, for værtsfolkene, for gården, og musikken overdøvede det hele med sin trutten. Jo flere hurrah'er, des flere glas punch.

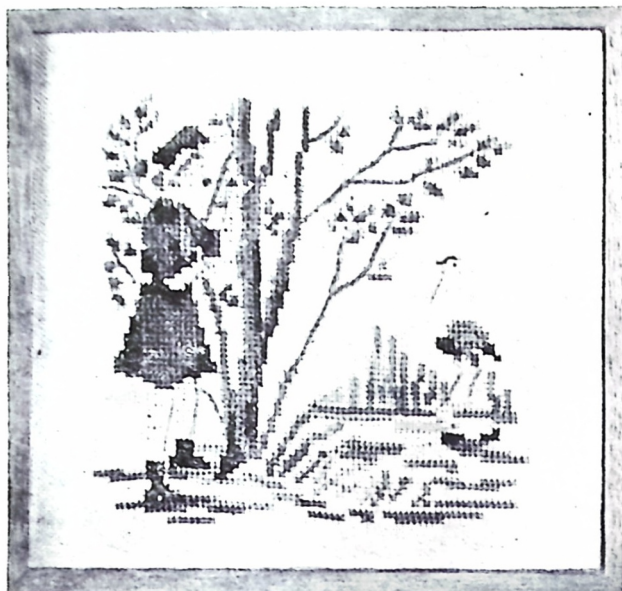
Endelig var fadene tømt, og musikken holdt inde. Anføreren red frem foran de andre og holdt en afskeds-

tale med glas i hånd. Et sidste hurra, så red de videre til den næste gård.

Christian stod ved siden af Thora og så efter dem. Noget pressede på inden i ham, han måtte takke Thora. Endelig fangede han hendes blik. „Du skal have tak, Thora,“ sagde han med lav stemme. Han ville gerne have fortalt hende, at han syntes, hun var en knag, at hun ikke havde sladret, men det var så svært at belægge sine ord rigtigt, men det lod til, at Thora havde forstået ham.

„Det var mor. Hun så, hvordan jeg så ud, og så fik hun historien ud af

	Mørk grøn 895		Mørk gul ... 743
	Mellem grøn.... 367		Lys grå 415
	Lys grøn 320		Mørk grå ... 317
	Mørk gulgrøn... 905		Lys blå 800
	Lys gulgrøn 907		Mørk blå.... 798
	Olivengrøn 831		Lys rød 666
	Sort		Mørk rød ... 304
	Mørk brun 938		Hvid
	Lys brun 435		Hudfarve
	Lys gul 745		

Vi fortsætter korsstingsserien og minder om, at modellen her er grøn i uniformen, og at den broderende selv må finde blå nuancer.

mig. Jeg lovede hende, at jeg skulle holde op med at drille dig, men helt lade være kan jeg nok ikke," tilstod hun med en lille fnisen.

Det gjorde heller ikke spor, forsikrede Christian, for nu vidste han, at hun ikke ville være ondskabsfuld mere.

„Du skal med hen og se tønderidningen på torvet," hviskede hun, „far har givet lov, for mor ville have det sådan.“ De lo til hinanden, for nu havde de en hemmelighed sammen.

Da Christian sammen med landsbyens unge begav sig til tønderidningen, var han så lykkelig, som et menneske kan være. Han jubede sammen med de andre, når fastelavnsrytterne sprængte af sted med løftet knippel. Nogle klemte benene om hestens bug og holdt på kniplen med begge hænder. Det så faretruende ud, men gav jo større styrke i slaget.

Da endelig tønden var slået ned og sejrherren udnævnt til tøndekonge, steg jubelen på det tætpakkede torv.

På hjemvejen var det ikke til at slå et ord af Christian. Han gik og drømte, at det var ham selv, der sprængte af sted uden at holde, og Thora så beundrende til!

POSTBOX

I det nye år venter spejdere fra

U. S. A.,
England,
Tyskland,
Schweiz,
Holland
og Grønland

i alle aldre på jer!

Fromse

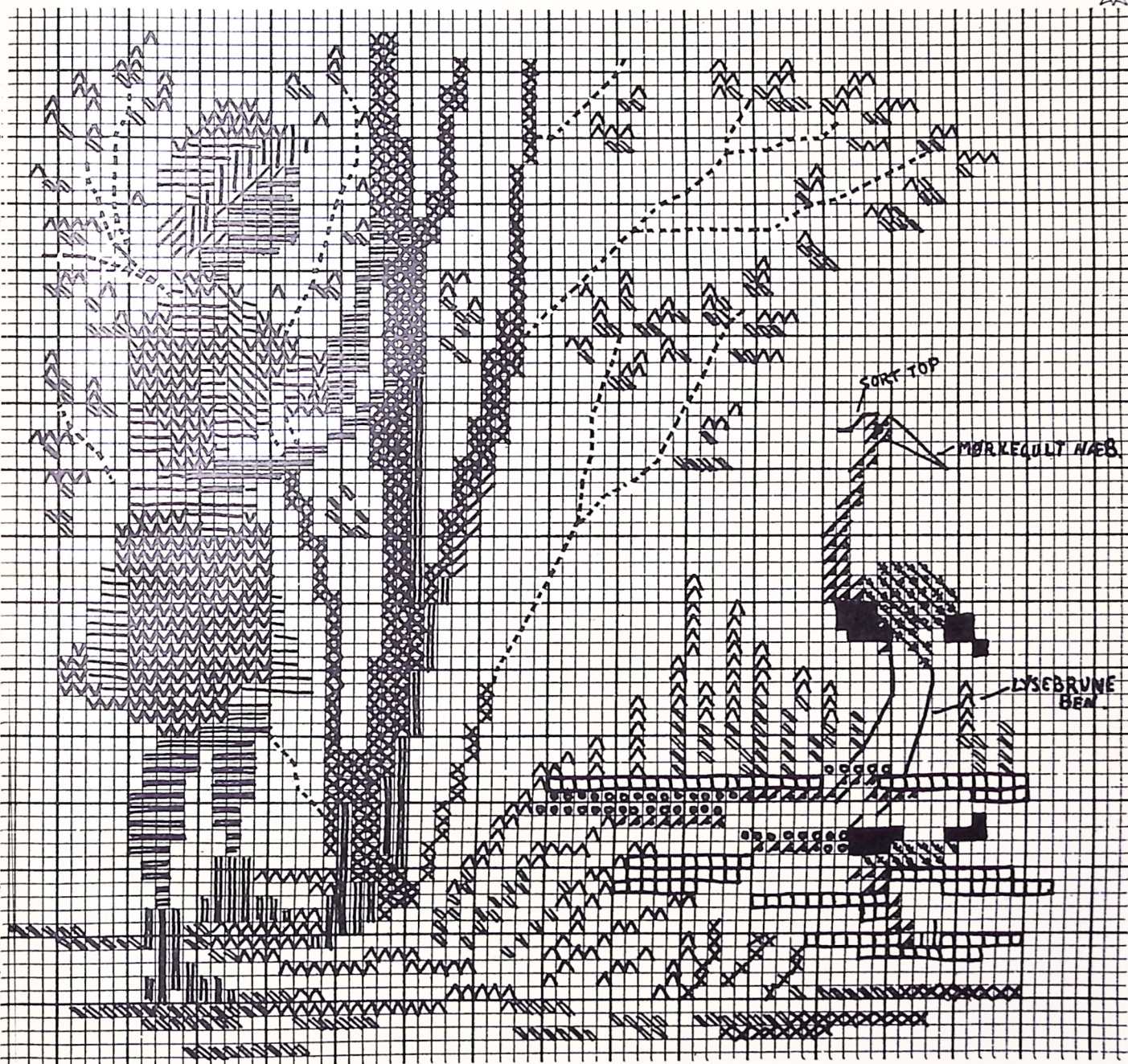
Det blev en mægtig succes! Spejdernes Quiz-bog

Hvis du ikke fik den i julegave — så må du spare sammen til den — den vil mere dig, både nu og om 10 år.

Fås i Depotet og hos boghandleren 5,85

Vor korsstingsserie

Thinkingday opfordrer til internationalt arbejde

Til hjælp for dig, når du arbejder med punktet „spejderviden“ til 2. eller 1. kl. prøven eller med de internationale duelighedstegn, har depotet følgende tryksager og bøger:

The World Association of Girl Guides and Girl Scouts (på engelsk)	2,00
Verdensforbundet (duplikeret pjece)	0,50
Pigespejdernes internationale kammeratskab, ny udgave ventes færdig i februar	
Pjece om Thinkingday (på engelsk)	0,40
Hefte om „Our Chalet“ (på engelsk)	0,95
B.-P. bladet fra 1957 med mange oplysninger om Baden-Powell + indl. billede	1,00
Pigespejdernes Fællesråd gennem 25 år	1,00
Noder til „The World Song“	2,00
Emblemtavle med pigespejderemblemer fra hele verden	1,75
Painting book, med tegninger og oplysninger om uniformer fra hele verden, gl. udgave kr. 3,50, ny udgave	5,50
Brownies of the World, 4 forskellige hefter med blåmejsuniformer fra hele verden, malebøger, pr. stk.	1,70
14th Report, med oplysninger om spejderarbejdet i alle lande (på engelsk) ...	5,00
Trefoil around the World, med oplysninger om spejderarbejdet i alle lande + flagtavle (på engelsk)	7,75
Verdenspigespjederchefen, af E. K. Wade	7,50
Bogen om B.-P., af Reynolds	6,50
Eventyret om B.-P., af E. Th. Bjørn	5,75
I Livets Skole, af B.-P., indb.	9,75
27 years with Baden-Powell, af E. K. Wade (på engelsk)	15,75

Husk at sende dine penneveninder en hilsen til Thinkingday og gør det på depotets specielle Thinkingday-kort, pr. stk. 0,25

Postkort

m. Lord Baden-Powell	0,30
m. Lady Baden-Powell	0,40
m. vor uniform i farver, 4 forsk. m. duelighedstegnene, bdt. m. 6 forsk.	0,15
	0,85

Hjælpefondsmærkater, 2 forsk., m. verdenspigespjederemblemet, verdenspigespjederflagets farver, pr. stk. 0,05

Mærkat m. spejder	0,05
Oblater m. emblem, sølv, guld	0,60
Oblater, nordiske flag, pr. æske	0,60
Pigespejderlommebogen 1959	4,25
Pigespejderbogen, ny udgave	6,00
— i skindindbinding	11,00

Den nye duelighedstegnspjece	0,85
Tinka, Trilles tegneserier	1,75
Engelsk tekst til denne	0,50

Depotet ønsker alle troppe og flokke et godt Thinkingday-mode og god arbejdslyst til internationalt kendskab!

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

REDAKTIONSSSEKRETÆR: Susanne Hermann, VII Kollegium, værelse 32, Universitetsparken, Aarhus.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Lundsgade 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1959 er kr. 5,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpsskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 28. 1. 1959

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE”

41. ÅRGANG * 1958

Internationalt:

Fra nær og fjern — vidste I, spejdernotitser fra hele verden	33, 86
Indbydelser: Hvem skal til Mexico?	13
— Interview med Susanne, der skal til Mexico	40
— Patruljeførerlejr i Finland og Sverige ...	15
Mange tanker går den 22. februar på langfart (billeder) 3	
Glimt fra den store verden: (Amerika, Samoa)	33-34
Nyt derude fra: Men dejligst var Akropolis (I lejr i Grækenland)	96-97
— — — På eventyrrejse til „De tusind søers land“	12-13
Postbox	13, 38, 86, 115

Korpset:

Besøg på slottet (Tronfølgerens 18 års fødselsdag)	70
Bloddonorer	32
Fra nær og fjern — ved I? (korps- og spejdernyt) ..	57, 97
Fra troppe og divisioner: 1. Lyngby trop 40 år	7
— — — „Kloverhytten“ i Skåde bakke (billeder)	7
— — — Aarhusdivisionens orkesterrejse	102
Frimærkeindsamlingen	102
Fællesrådet, besked fra	41, 59, 73, 97, 122
Fællesrådet, besked fra	97
Gamle spejderbilleder søges?	192
Kokkenmedhjælpere til Fredericia søges	15
Lejre: Gulkloverlejr (international seniorlejr)	87
Pigespejderbogen. Ny udgave!	115
Tøjhjælp til Ungarn	18, 64

Personalia:

Sybille Bruun, 10 års jubilæum	48
Lise Loytved, interview med	71
Dame Leslie Whateley, Danmark får besøg af	32
Dame Leslie Whateley, hilsen fra	47
Førerbilleder, Kendte ansigter i billeder	104, 105
Må vi præsentere:	
Jytta Rex	27
Thilde Ramsby	57

Instruktivt stof:

Astronomimærket	4
Bastspænde (til håret)	54
Brandmandsmærket	20
Det regner i lejren (underholdende lege)	66-67
Fødselsdagsspil (korpshistorien)	6, 8-9
Fødselsdagsspil løsning	27
Hvad skal du være	118

Hvis jeg var patruljefører?	95
Hvordan ser din dolk ud?	51
Lav en julefugl af karton	115
Leg med voksfarver	38
Luciabrud	112
Signalermærket	56
Spejderprøven	35
Stoftryk	90
3. klasses prøven (i instruktive tegninger)	49, 65, 83
Torspruit (opskrift)	122
Valdemarsdagen den 15. juni (Dannebrog og dets historie)	63
Vi laver primitiv mad	52-53
Vor korsstingsserie	14-15, 26, 42-43, 58-59, 74-75, 90-91, 106-107, 122-123

Fortællinger, sange m. v.

Den danske sommers lejrlev (tegninger)	79
„Den fremmede fugl.“ Julenovelle af Ragnhild Wass	119-121
„Drenge — hvad er det?“	103
Dronning Ingrid's spejdermarch	68-69
For frimærkesamlere. (The Scout Stamp Collectors Club)	122
„Hilsen til Dronningen“ (vers i anledning af fødselsdagen)	19
„How we found Mr. Livingstone“ af Annesofie Hermann	10-11
Jul 1958	110
„Katten, som blev begravet to gange“	50-51
„Kære spejdere“	2, 30, 46, 62, 78
Lejrbålssketch	75
„Min hund Joy“ af Ragnhild Wass	22-23
„Mit navn er Rode Ørn — desværre“ (en spejderfars trængsler)	72-73
„Musik-musik-musik“ af Helge Bonnén	24-25
Månedens vers	78, 94
„Nemesis“	88-89
Pigespejdermodeller a la mode 1958	39
„Rædsel“ af Annesofie Hermann	98-99
Rådsklippen	54, 62
Sancta Lucia (hvorledes dagen fejres i Sverige) ...	111-112
„Sankt Georg“ af Aage Jørgensen (vers)	31
Specielt for de 11-16 årige	84-85, 100-101, 116-117
Spejderjul 1957 og 1958	13, 102
Tinka	32, 55, 89, 95, 119
Traveture i efteråret	113-114
„Vår over Jylland“ af Margrethe Parms erindringer	36-37

Opgaver, konkurrencer m. v.

Jubilæumspatruljen	5, 21, 43, 55, 64, 80-82
Spejderquizbog, Ny	115